

heden ved Charlottenlund, er, at det er en Skov, som fra gammel Tid i alt væsentligt bestaar af Egetræer. Disse Egetræer gør nu paa mig et ganske forfaldent Indtryk, hvad de slet ikke gjorde i min Ungdom, og Forklaringen paa, at de er forfaldne, er aabenbart den, at Forstvæsenet ganske planmæssigt lader Underskov af Bøgetræer vokse op under dem. Jeg forstaaer ikke, hvilket Motiv Forstvæsenet har til at lade denne Egeskov forsvinde. Dette Spørgsmaal har ofte været fremdraget i Kritikken, og hvis man her fra Rigsdagen en Gang kunde foranledige, at der kom et Svar paa, hvorfor Forstvæsenet overhovedet ikke tager sig af denne Egeskov, vilde det være heldigt. Jeg er ikke utilbøjelig til at tro, at et saadant Udvalg, som det ærede Medlem fra Lyngby (Wilmann) anbefalede, maaske netop i denne Henseende kunde give en Impuls, som kunde være af Betydning. Paa den anden Side maa jeg indrømme, at Ministeren naturligvis har Ret, naar han siger, at et saadant Udvalg forsvinder, efter at det har lagt en Plan, og saa er man bundet, hvad der er upraktisk. Jeg slaar i dette Øjeblik nærmest til Lyd for, at et fremtidigt Udvalg vil fremskaffe, eller at Ministeren, under Sagens videre Behandling vil se at skaffe en Udtalelse om, hvordan det gaar til, at Egetræsskoven i Charlottenlund positivt og planmæssigt ødelægges.

Hermed sluttede Forhandlingen.

*Lovforslagets Overgang til anden Behandling*  
vedtoges uden Afstemning.

Derefter foretoges:

*Første Behandling af Forslag til Lov om Apotekervæsenet paa Færøerne.*

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3925).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

**Effersøe:** Efter at det ved Højesteretsdom var blevet fastslaaet, at Tilvirkning af Medicin er fuldstændig fri Næring paa Færøerne, samt at der til Handel med Medicin deroppe kun udkræves almindeligt Næringsbevis som Købmand, har Justitsministeren ført Forhandlinger med Lagtinget om en Ordning af vort Apotekervæsen. Under disse Forhandlinger har

Lagtinget vel erkendt Rigtigheden af, at en Ordning blev tilvejebragt, men der herskede indenfor Tinget delte Meninger om, hvor omfattende Regler der udkræves. Resultatet af Tingets Forhandlinger blev, som det vil fremgaa af Bemærkningerne til Lovforslaget og af Justitsministerens Udtalelse ved Lovforslagets Fremsættelse her i Folketinget, at Lagtinget har tiltraadt et Forslag, som i det væsentlige er overensstemmende med det her foreliggende, dog kun subsidiærde, idet man principalt anbefalede et Forslag med færre Indskrænkninger i Næringsfriheden. Jeg kan tiltræde nærværende Lovforslag, idet jeg mener, at dette kun foreskriver saadanne Indskrænkninger i Næringsfriheden, som er begrundet i Hensynet til det almene, samt at det er godt afpasset efter de lokale Forhold, der med Hensyn til Handelen med Medicin nødvendiggør noget afvigende Bestemmelser fra de Bestemmelser, som passer i den øvrige Del af Landet. Den højtærede Minister har ved Fremsættelsen omtalt Sagen nærmere saavel i dens Helhed som i Enkeltheder, og da jeg ganske kan slutte mig til det fremførte, skal jeg indskrænke mig til denne min anbefaling af Lovforslaget.

**Eduard Larsen:** Ogsaa jeg skal tillade mig med et Par Ord at anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig Behandling i et eventuelt Udvalg. Jeg maa dog understrege en Bemærkning, som allerede den ærede foregaaende Taler gjorde, at Lovforslaget i dets Motiver jo selv oplyser, at der efter Lagtingets Stilling er to Muligheder: et principalt Forslag, som i Virkeligheden gaar ud paa fri Apotekernæring, idet det nemlig gaar ud paa, at Bevilling kan meddeles enhver af Farmaceuternes Klasse, og saa dette ministerielle Forslag, som nu foreligger for os. Da Lagtinget har udtalt sig for det andet Forslag, vil jeg henstille, at det eventuelle Udvalg foretager en omhyggelig Undersøgelse af, om fri Apotekernæring ikke kunde gennemføres paa Færøerne. Det vilde i og for sig have en vis Betydning ogsaa som Vejledning med Hensyn til Apotekervæsenet hernede i Danmark i Fremtiden. Det vilde være en Slags Generalprøve, og jeg antager, at en nærmere Undersøgelse af de sociale og trafikale Forhold paa Færøerne vilde godtgøre, at det ikke var umuligt at foretage en saadan Prøve netop paa dette lille Landomraade.

Hermed sluttede Forhandlingen.